

**KATERN
KUNST**

**MADAMA SPEELT
HAAR EIGEN KUNST**

Verder: Keerpunt - Janosh - Pop&Spirit - cd- en boekbespreking

Madama (Indonesië, Djakarta 1950) is beeldend kunstenaar, dichter en musicus. Ze geeft lezingen, workshops en coachingsessies.

Haar boek 'Hemelpoorten' (ISBN 90 85080 42 8, prijs € 27,50) is verkrijgbaar in de boekhandel en bij Madama. Zij schrijft er een persoonlijke opdracht in en geeft haar cd of dvd erbij cadeau. Meer informatie: www.madama.nl

Schilderijen (rechts)

Boven

Adamaya/Gaia (1993-2002)
Adamaya is de oerkracht en de verbinding van geest, ziel en lichaam.

Onder

Padmasambhava (2004)
'Uit de witte lotus van mededogen is Padmasambhava als een geschenk tot mij gekomen. Zijn transmissie van het diamanten bewustzijn is mijn inspiratie.'

Multi-artist Madama:

Je leven

Haar exotische naam, Madama, lijkt een artiestennaam, maar is gewoon haar voorletter plus achternaam: Margareth Adama. We mogen ook gewoon Margareth zeggen. En zoals haar naam een samenstelling is, geldt dat ook voor haar kunst. Ze noemt zichzelf een *total artist*, multidimensioneel, heeft het over *mixed cultures*, *mixed disciplines* en als we aan het begin van ons gesprek kijken naar waar we ons op zullen focussen, blijkt er zo'n scala aan mogelijke onderwerpen te zijn dat een boek een passerende vorm lijkt dan een artikel. We proberen het toch. Madama geeft les, schildert, speelt piano en toneel, is *healer*, ontwikkelde een eigentijds tarotdeck, schreef daar een boek bij, maakt prachtige gedichten en het liefst integreert ze dit alles met elkaar. Madama: 'Uiteindelijk gaat het allemaal om bewustzijnsontwikkeling.' Haar persoonlijke bewustwording en de opdracht deze in dienst van de bewustzijnsontwikkeling van anderen te stellen, vormen de rode draad door haar leven.

Maria Hoop

Zo'n typisch Limburgs dorp, Maria Hoop. Veel versteende, diepe voortuinen en rolluiken maken een wat afgesloten indruk; wonen er echt mensen achter die gevels? Het huis van Madama staat keurig en kleurig tussen deze huizen in, anders dan de rest, maar toch opgenomen in het geheel. Madama: 'Ik kom uit Amsterdam en dan heb je niet zomaar je plek gevonden in Maria Hoop. Het is een katholiek dorp en ik heb bijvoorbeeld een enorme, meer dan levensgrote boeddha in mijn tuin staan. Maar ik woon hier inmiddels acht jaar en de mensen zijn enorm aardig.'

We beginnen met een wandeling door haar parkachtige achtertuin, die je absoluut niet verwacht achter een huis in een straat. Er is een 'Christusplek', een Mariagrot bij een vijver met waterval en helemaal achter in de tuin overziet de giga-boeddha het geheel.

Madama vertelt mij ondertussen dat zij Indisch van geboorte is. Als zij acht maanden is, verhuist zij met haar ouders naar Nederland. Madama: 'Ik ben typisch zo'n kind van de onafhankelijkheidsverklaring van Indonesië. Mijn ouders moesten kiezen: daar blijven of naar Nederland gaan. Mijn moeder wilde eigenlijk niet, mijn vader wel en mijn grootmoeder was al eerder vertrokken. Ik ben nooit meer terug geweest. Het is raar om een soort toeristenticket te kopen naar het land waar je bent geboren. Ook mijn ouders zijn nooit meer terug geweest. Ze zijn relatief jong overleden. Mijn ouders scheidten toen ik zes was. Ik denk dat ik een van de eersten was in Nederland met gescheiden ouders. Toen was dat toch nog heel vreemd. Zat ik daar op een keurige Nederlandse school, met een koude fles witte melk alleen tussen de middag over te blijven, dat gaf me een heel verlaten gevoel. Maar ik zeg altijd: al het negatieve is brandstof voor het positieve. Ik ben er sterk van geworden. Het was natuurlijk niet altijd leuk, maar daardoor ben ik wel gaan zoeken. Ik zag dat mijn moeder leed onder het geen grond hebben en ik wist dus dat ik daar zelf voor moest gaan zorgen. Voor mij staat één spreuk voorop: 'Ik ben in het zijn gegrondvest en het zijn is gegrondvest in mij'. Dat is het resultaat van mijn hele zoektocht. Ik wilde mijn bovenzinnelijke opvatting van grond ver-

is de prijs

binden met het aardse. Daar leent de kunst zich bij uitstek voor. In mijn diepste vezels voelde ik de opdracht om oost en west te verbinden; het mannelijke en het vrouwelijke; het zinnelijke en bovenzinnelijke; al die ontmoetingen. Dit is het grondthema van mijn leven, juist door de vervreemding en het ontheemd zijn, het gemis van een gevoel van geborgenheid en het ontbreken van grond onder mijn voeten. Hier in Maria Hoop voel ik voor het eerst de aarde onder mijn voeten. Ik ben eindelijk geland.' Onlangs werd uitgerekend in Maria Hoop een monument opgericht ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de politionele acties in Indonesië, zestig jaar geleden.

Madama: 'Ja, ik ben dus ook precies zestig en was natuurlijk aanwezig bij deze plechtigheid. De kerk zat vol met oud KNIL-militairen en mensen die hier al woonden en die familie of vrienden verloren hebben. In het monument is Javaanse grond verwerkt. Is dat niet bijzonder? Ik ga in een piepklein dorpje in Limburg wonen en uitgerekend daar is Javaanse grond!' Madama was uitgenodigd om een gedicht te schrijven en voor te dragen bij deze gelegenheid. 'Mijn gedicht heette 'Verzoening'. Ik hoop altijd nog eens uitgenodigd te worden door Indonesië om daar een concert te komen geven, of een tentoonstelling, voor mijn part een workshop, maakt niet uit. Maar zoals ik al zei, het voelt raar om er als toerist naartoe te gaan. Ik heb daar geen familie, niets, wat moet ik er doen? Toen ik hier in de kerk dat gedicht voorlas dacht ik: 'Het komt nu wel héél dichtbij.' Je kunt natuurlijk ook zeggen dat de Javaanse grond naar mij is toegekomen!'

Een leven met kunst

Op twaalfjarige leeftijd was Madama betrokken bij een auto-ongeluk. Madama: 'Mijn hoofd en been waren er zo goed als af, maar het was blijkbaar de bedoeling dat ik nog moest blijven. Ondertussen snap ik steeds beter waarom ik dat ongeluk heb gehad. Ik heb een zodanige sjamanistische shock gehad - doordat mijn linker- en rechterhersenhelft zo door elkaar zijn >>

geschud dat mijn bewustzijn helemaal is veranderd. Vanaf dat moment ben ik, ter verwerking, gaan tekenen en vanaf mijn veertiende wist ik dat ik kunstenaar wilde worden. Ik maakte objecten, gedichten, tekeningen; altijd over het wezenlijke. Ik zat al aan de andere kant en zei: 'Ik wil kunstenaar worden, maar weet nog niet in wat.' Van jongs af aan was ik bezig om de extra dimensie die ik voelde weer te geven. Kunst dient iets, dat was voor mij altijd al duidelijk. Het was een zoektocht naar het wezenlijke, naar energie en essentie.'

Madama deed de Rietveldacademie in Amsterdam, studeerde een tijdje filosofie en antropologie en kwam er uiteindelijk achter dat ze haar eigen weg moest volgen. Ondertussen bleef zij de vervreemding voelen dat hier in het westen de dingen, de materie, slechts als objecten werden gezien. Voor haar was de grote vraag: hoe breng je het mythische, mystieke, immateriële denken, ofwel het verbonden zijn me het absolute, weer terug in de materie? Madama: 'Het bewustzijn is de bron van alles. Als je ergens geen bewustzijn aan kunt ontlenen, is het inderdaad, zoals men in het westen zegt, 'een dood ding', 'een object'. De menging van subject en object, ik noem het wel 'subject', vindt plaats als je ziet dat álles bewustzijn is. Jouw wezen beïnvloedt de manier waarop je de dingen ziet, en andersom beïnvloeden de dingen jou en je zienswijze. Alles is namelijk energie en er is dus een doorlopend heen en weer bewegen. De tragedie van het westen is om alles te willen objectiveren, zelfs de kunst.'

'Ik had een heel goede tekenaar kunnen worden, maar omdat ik eerlijk wilde zijn, voelde ik mij al heel vroeg gedwongen met bewustzijn te werken. Ik noem mijn kunst wel de 'koninklijke kunst van zelfverwerkelijking' waarbij ik het oosten - de essentie - en het westen - de vorm - met elkaar verbind. Tijdens mijn zoektocht heb ik

altijd meerdere performances gedaan. Zo schrijf ik mijn hele leven al gedichten bij schilderijen. Daar kwam veertig jaar geleden de piano bij en daar ben ik nooit meer mee opgehouden. Verder maakte ik theaterstukken. Een typische *performer* dus - het moet op dát moment gebeuren - maar de schilderkunst bleef de basis. En verbindend tussen al die vormen was steeds de spiritualiteit. De ontwikkelingsgang in mijn leven en werken is die van esthetisch naar energetisch, naar menswording en bewustwording. In het schilderen heb ik niet één bepaalde stijl. Ik heb abstract gewerkt, figuratief en alles getekend wat je je maar voor kunt stellen, maar ik werkte nooit commercieel, maakte niet wat in de mode was en bleef altijd trouw aan mezelf.'

Installatie van inspiratie

Madama: 'Ik exposeer inspiratie, de levenskracht, want dát is het ware kunstwerk. Hoe vindt dát in de mens zelf zijn eigen verhaal? Ik werk met essentie volgens de wetten van de communicerende vaten. Door de combinatie van disciplines - muziek, dichtkunst, schilderijen, *performance* - worden mensen als het ware ingewijd. Er wordt zo een gevoeligheid gecreëerd, een veld, waardoor je open kunt staan voor allerlei informatie. Mijn muziek is niet gemakkelijk, geen toegankelijk melodietje. Hierdoor moet je van je clichés afstappen. Je weet nooit wat er komt, er is geen verhaallijn. Het is anders-harmonisch, geen *new-age*- maar bewustzijnsmuziek, die ik speel vanuit concentratie en overgave. Ik ben volkomen in een gedicht en dan voer ik het op. Op dat moment laat ik het ook weer los, waardoor het altijd weer anders is. Ik speel vanuit bewustzijn om bewustzijn door te geven én om het bewustzijn te verhogen. Niet met de geijkte noten, alleen essentie. Na afloop bedanken mensen mij voor de meditatie, de massage... Noem maar op. Het is eigenlijk sacrale muziek, interactief met de mensen voor wie ik speel.'

Schilderijen (links)

Een serie van zes werken (waarvan vier afgebeeld) met allen de kwaliteit van het on-geborene, on-vernietigbare, on-misbare etc. 'On' staat voor het niets, zijnde niet-iets.

Schilderijen (rechts)

Boven: Heelbeeld

Onder: Weergaloos Roosvenster (2010)

Een apotheose van innerlijk licht dat zegevierend uitstraalt.

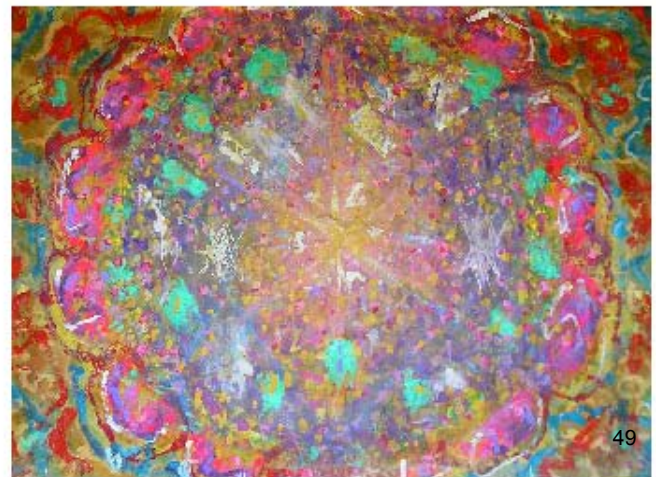
De muziek ging door de jaren heen een steeds belangrijker rol spelen. Madama geeft al jaren concerten waarbij zij zingt, piano speelt en gedichten voordraagt, maar de laatste tijd is daar een nieuwe vorm bijgekomen: zij speelt haar schilderijen, waarbij het schilderij als het ware de partituur van haar spel is.

Madama: 'De doeken waren voor mij altijd al de schoolborden van mijn bewustzijnsontwikkeling, maar nu zijn zij tegelijkertijd de partituren voor mijn muziek. Tegenwoordig kan alles met *Photoshop*; met een druk op de knop verschijnen de mooiste aquarellen, mooier dan je ze zelf ooit kunt maken. In mijn ogen heeft kunst nog maar één functie en dat is het doorgeven en verhogen van bewustzijn. Mijn nieuwste performance heeft de titel '*Beyond the canvas shines the light*' gekregen. Madama: 'Met achter het canvas bedoel ik het energetische proces van het schilderen. Het schilderen is een proces dat uiteindelijk leidt tot een product, een beeld. En dat is wat de toeschouwer te zien krijgt. Het proces dat daar aan voorafgaat wil ik nu met de muziek laten beleven. Ik wil daarmee een toegangspoort maken tot mijn hart en zo de weg vrij maken voor een ontmoeting van hart tot hart. Het gaat dan niet meer om het object, het schilderij, maar dat je kunt zien dat dit plaatje slechts een gestold proces is. Ik kan op deze manier de oorspronkelijke trilling uit de bron doorgeven.'

Hemelpoorten

In het schilderen is Madama een hele weg gegaan. Uiteindelijk resulterend in haar boek 'Hemelpoorten' waarin een weerslag van deze weg is te zien. Bij het boek hoort een door haar zelf ontworpen en geschilderde kaartenset bestaande uit 39 kaarten. Het boek is opgebouwd vanuit een soort drieslag. Je gaat van wat zij noemt het '*nigredo*' - het zwart - via het '*albedo*' - het wit - naar het '*rubedo*' - het rood. Madama noemt 'Hemelpoorten' een multidisciplinaire productie, want poëzie, proza en schilderijen komen bij elkaar. Je kunt er inzicht mee verkrijgen in transformatieprocessen, wat uiteindelijk leidt naar bewustzijn van je eigen creatieve zelf. Zo kan de levenskracht, die de motor is van transformatie, uiteindelijk leiden tot zelf-manifestatie.

Aan de hand van drie vragen en het trekken van drie kaarten komt je eigen levensproces in beeld: Waar sta ik? Wat is nodig voor verandering? >>

De Verschijning (2004)

Madama: 'Het eerste schilderij waarbij een verheven meester aan mij verscheen.'

Madama tijdens een lezing.

Wat is het resultaat?

Over het zwart vertelt Madama: 'Ik heb wel eens een *hommage* aan Van Gogh gemaakt. Ik vind hem de mooiste metafoer van pijn. Hij heeft enorm geleden en tegelijkertijd zie je die geweldige levenskracht. Het gaat volgens mij altijd om the *exorcism of pain*; de verdrijving van pijn door bewustzijn. In het Engels zeggen ze *painting*. Door *painting* verloor ik mij van de *pain*. Het boek en de kaarten zijn eigenlijk de samenvatting van een soort alchemistisch proces, dat verliep van het zwart, via het wit naar het rood om uiteindelijk bij 'de steen der wijzen', het goud, uit te komen. Daar ben ik nu. Het goud is het 'ik ben'. Ik heb veertig jaar lang een eigen weg mogen gaan om tot bewustzijn te komen en mijn opdracht is nu om dit in te zetten voor anderen. Mijn boek 'Hemelpoorten' beschouw ik als een dissertatie.'

Van beeldend naar helend kunstenaar

Niet alleen aan de wanden, maar ook voor alle grote ramen van haar woonkamer hangt schilderwerk: opvallende, kleurige, aan twee kanten beschilderde doeken. We moeten dus ook naar buiten lopen om ze te kunnen bekijken. Schilderijen die uitnodigen om in beweging te komen. Madama: 'Toen ik jaren geleden in Egypte was, hield mij de vraag naar wat nu precies onsterfelijkheid is bezig. Ik dacht: 'Als ze dat ergens moeten weten, dan is dat in Egypte.' Toen ik daar de deksels van de sarcophagen zag in de graftombes, viel mij op dat die helemaal beschilderd waren, aan beide kanten: 'Wat fantastisch, je zou hier in liggen, hier moet ik wat mee!' Onsterfelijkheid betekent dat je fysieke vorm er niet meer is en dat er een eenheid is tussen binnen en buiten. Hieruit is het idee van de tweezijdig beschilderde doeken ontstaan. Als je hart licht en doorschijnend is als een veer,

is er geen binnen-buiten meer, geen voor- en achterkant. Dit is helemaal mijn schilderstijl geworden. Het zijn doeken die schilderij en sculptuur in één zijn; je kunt er aan voelen, er omheen lopen en er doorheen kijken.' Ik bekijk een van Madama's madonna's. Madama: 'Deze heb ik gemaakt toen ik net in Maria Hoop kwam wonen. Het is een kosmische madonna, de *anima mundi*, de wereldziel. Ze heeft geen kroon op haar hoofd, nee, haar hoofd is zélf een kroon. Zij is gekroond met bewustzijn. Er zijn al zoveel madonna's geschilderd door de eeuwen heen. De vraag is dan: als ik er ook weer een schilder, wat kan ik er dan nog aan toevoegen?'

Madama's kunst hangt niet alleen voor de ramen en aan de wanden van haar woonkamer, maar is buiten op de muur geschilderd en in haar atelier, dat gebouwd is op en rond het overdekte zwembad achter haar huis, staan de metershoge werken achterelkaar opgesteld. Ik zie grote doeken met cirkels en poorten. Madama toont mij haar laatste werk: 'Dit is het nieuwste. Het witte licht breekt er door in de totale rijkdom en overvloed van het bestaan. Het is net af en ik móet het aan je laten zien. Het is net af en ik móet het aan je laten zien. Er zit geometrie achter, wat tegenwoordig trouwens ook vaak met de computer wordt gedaan, maar ik hou persoonlijk meer van het organische. Wij mensen en al het andere dat leeft, hebben allemaal dezelfde kern en tóch zijn we allemaal anders. Zelfs geen enkel blaadje is hetzelfde! God zorgde met de dynamiek van de levensenergie voor alle verschillen en in de dynamiek van de ontmoeting worden die zichtbaar.' Ondertussen bekijk ik een ander doek dat met wéér een ander onderdeel van Madama's werk te maken blijkt te hebben. Met haar Sophia Amor Academy, waar ze een breed aanbod van cursussen, opleidingen, lezingen en workshops hebben. Het werk dat

hier hangt is een zogenaamd 'heelbeeld'; een doek van een meter breed en bijna tweeënhalve meter hoog. Madama schilderde het in het kader van een inspiratie- en revitalisatietraject dat je bij haar kunt volgen; een totaalpakket van drie dagen waarbij je ook wordt gecoacht, verklankt en uitgebalanceerd. Madama: 'Ik begeleid mensen bij het maken van zogenaamde lichtlichamen op transparant papier, gebaseerd op het Christusbeeld. Meestal zijn ze zo'n twee meter hoog, ze helpen mensen bij hun genezingsproces. Ze nemen het mee naar huis, werken ermee en krijgen daarna nog een sessie met muziek. Verder gebruik ik het boek 'Hemelpoorten' als lesboek van de academie.' De kerngedachte van het boek is daarmee ook meteen de kerngedachte achter de academie: het gaat telkens om het drieluik, of de drieslag, waarbij je van het ergens in vastzitten via de transformatie naar de doorbraak gaat. Madama: 'Mijn missie is om de Christusgedachte dynamisch te maken en de Christus in ons levend te maken. Let wel: het kosmisch Christusbewustzijn, dat bijvoorbeeld ook in Boeddha zit. De academie is een samenkomst van oost en west geworden.'

De zoektocht van Madama is uiteindelijk tot een vorm uitgekristalliseerd waar zij haar passie volledig kwijt kan. Als ik haar ten slotte vraag wat haar passie precies inhoudt, hoeft zij niet lang na te denken. Madama: 'Ik probeer de mens weer te brengen bij zijn eigen vermogen tot transformatie. Het gaat om de Christus in ons. De Christuskracht, in de oorspronkelijke betekenis van het scheppend en genezend licht in jezelf, moet aangesproken worden om zo meester over de materie te worden.'

Voor mij op tafel liggen de kaarten van Madama's spel. 'Kijk bijvoorbeeld deze kaart, Versteend, zegt dat je uit de verstening moet komen. Maar dan moet je wél de steen erkennen om dat te kunnen doen! Je moet hard werken, het gaat niet vanzelf! Je moet de steen én je lichtkracht erkennen om hem op te lossen. Als je alleen maar oosters gericht bent, denk je: 'Ach, alles is illusie.' Maar dát is een illusie, een vlucht. Er is een steen en er is licht. Ik zeg het zo: 'Je leven is de prijs voor het herintreden in het paradijs.' Vandaar die naam Hemelpoorten.'

Tekst en fotografie: Onno van Lith

Workshop

SCHILDER JE EIGEN KRACHTCIRKEL

voor bewust Zijn magazine lezers

Eendaagse workshop

za. 7 en za. 21 augustus van 10.00-17.00 uur

Een krachtcirkel verbindt je met dat wat er al in je is. Het versterkt de continuïteit. Het centrum van de krachtcirkel is een lege ruimte, het pure potentiële Zijn. Het is een brandpunt, focus, magneet. De krachtcirkel is een perfect model voor jouw relatie met het IK BEN.

Het doel van een krachtcirkel is een bewustzijnsinstrument zijn om jouw kwaliteit te verbeelden in kleur, woord en vorm. Het orakelboek HEMELPOORTEN biedt tevens inspiratie om via een kaart bij die kwaliteit te komen.

Wat heb ik nodig, wat wil ik uitdrukken en waar is mijn Bron?

We werken in een afwisseling van korte, geleide meditatie, schilderen en duiding. Je schildert je eigen krachtcirkel op een houten ondergrond.

Aanmelden: maximaal 10 deelnemers, aanmeldt tot 31 juli 2018 op volgende van bijeenkomst. Doelgroep: afspraak vast na overmaken van het hele bedrag op bankrekening nr 11.72.19.520 t.n.v. Madama Art & Consultancy te (Aarde Hoop, Anoueren tot 31 juli mogelijk, daarna is 50 euro materiaalkosten verschuldigd)
Kosten: voor lezers bewust Zijn magazine (op vermelding van het blad): € 25,- inclusief materialen, koffie/thee/soep. Voor materialen wordt gezorgd. (normale prijs € 130,-)
Begeleiding: Madama
Locatie: Paradame Da Esperanza
Diergaardestraat 1A-1E, 6105 GJ Maria Hoop
Overnachting: is mogelijk in eigen tent of B & B, kosten in overleg.
Meer informatie: E: info@medama.nl / T 0475-309141 / www.medama.nl